

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
Bs. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VI. évf. 69. sz.
2010. DECEMBER
(LXXXI. évf. 15.875. sz.)

Wass Albert:

Karácsonyi levél

Gondolkoztunk-e valaha is azon, hogy miért csak évente egyszer?

Karácsony angyala a szeretet, s a szeretet, mint olyan, a létezés legfontosabb alaptörvénye. Tengely, amely körül a világrendszer forog. Kimeríthetetlen erőforrás. A szeretet az egyetlen pozitív erő a világon, amely tettekben öltve testet, egyedül képes előre és fölfelé mozditani anyagiassághoz kötözött emberi mivoltunkat, egyénenként és nemzetként egyaránt.

Gondolkoztunk-e valaha is azon, hogy mi történne, ha mi, magyarok nem csupán évente egyszer, és akkor is mindössze felületes és megszokott karácsonyi cícomán keresztül, hanem valóban őszinte odaadással és naponta ünnepelnék ezt a mennyből alászállott angyalt? Ha valóban élnék is ezzel az isteni ajándékkal, erőforrással, szerszámmal és védelmi eszközzel, aminek emberi szóval szeretet a neve? Ha napról napra használva és hasznosítva ezt, valóban élő tettekbe változtatnánk át a lélek és a szellem vegyi folyamata során, ahogy azt a törvény, Isten törvénye megkívánja tőlünk?

Nem veszekednénk többé. Nem ócsárolnánk, nem gáncsolnánk egymást. Családon, közösségen, nemzeten belül békét kötnénk egymással, és úgy haladnánk együtt, ahogy testvérekhez illik, egy szebb jövő felé. Megbocsátanánk az ellenünk vétkezőknek. Úgy viselkednénk magyar testvéreinkkel szemben, mint ahogy tőlük

Mennyből az angyal
eljött hozzátok,
magyarok,
magyarok...
évente egyszer.

elvárjuk, hogy velünk szemben viselkedjenek. Hibakeresés helyett megértéssel közelednénk egymáshoz. Gyanakvás helyett bizalommal. Gyűlölet helyett szeretettel.

Egyszerre csak megszűnne minden pártoskodás. Minden széthúzás, rágalmaság, irigység, káröröm és önző elfogultság. Valóban egy nemzet fiaivá válnánk, testvérekké - egymás szeretetében és nemzetünk szolgálatában. Koldus sorsunkat levetkőztetnénk, s nagy nemzeté válhatnánk megint, akárcsak másfél ezer évvel ezelőtt, amikor még vérünkbe rögződött törvény volt az egymás iránti hűség.

Karácsony jöttével gondolkozzunk ezen, magyarok!

Az egymás szeretetének törvényét, a mennybéli angyal titkát nem páncélos német lovagoktól, görög és talján papoktól tanultuk volt, hanem még Úr városából hoztuk azt magunkkal. De idegen tanok korbácsa alatt megfélemlítettünk róla a századok során, míg végül is ide jutottunk, hogy többre becsüljük az idegent, mint saját vérünket.

Új vérszerződésre van szükségünk, magyarok. Az egymás iránti kötelező szeretet ősi törvényének felújítására. Magyar újjászületésre, amely nem csupán az év egyetlen napján ünnepli a szeretet Istenét, akkor is csupán a megszokás kedvéért, hanem naponta éli is a törvényt, tetteken keresztül, gyakorlatban.

Mert ha nem: semmiféle idegen *Santa*

1
jó
szót
szólni. Egy
beteget felvidítani.
Valakinek kezet nyújtani.
Megdicsérni az ételt. Nem meg-
feledkezni
egy közeledő
születésnapról. Halkan
csukni be az ajtót. Apróságoknak
örülni. Mindenért hálásnak lenni. Jó tanácsot
adni. Egy levél megírásával örömet szerezni. Apró
hibákat nem
észrevenni. Régi sérelmet
nem felemlíteni. Nem tenni szóvá, ha a
másik hibázott. Nem előtérbe tolni önmagunkat.
Rossz hangulatot nem komolyan venni. Egy félresikerült szó miatt
nem megsértődni. Megtalálni
a jó szavakat: dicsérőt a jóra, együtt
érzőt a meggyötörtnek, tréfásat a gyerekeknek. Meleg
kézszorítással
vigasztalni a szomorút.
Becsületesen elismerni, ha hibáztunk.
Nem felhánytorgatni mások hibáit. Ha kell, hallgatni, ha kell, aludni rá egyet.
Kellő gondot és időt szánni egymásra.
Érdeklődve végighallgatni az öregek sokszor hallott
meséit. Mindenben szeretettel lenni. A fenti gondolatok jegyében kívánunk
békés Karácsonyt és
reményteli
szerencsés
Újesztendőt!

(névtelen)

Claus nem segít rajtunk többé. Úgy elveszünk törvényszegéseink során, hogy még csak nyomunk sem marad ezen a földön, mert azt is szétapossák az idegenek. (1985)

Immár 4. éve, hogy Szabó Anikó nagylelkű művész jóvoltából Olvasóinkat meg tudjuk ajándékozni egy szép karácsonyi lappal, amely az idén kifejezetten békét üzen.

Békét üzenünk egymásnak, és mind az argentinai, mind a magyarországi politikai pártoknak: legyen béke, egyetértés - szeretet!

Békés, meghitt karácsonyi ünnepeket kíván az AMH

Sisa István (USA):

Biológiai Trianon: A népállomány drámai csökkenése - a lakosság elöregedése -

Az igaz magyarok lelkét megrázó cím nem rémálom, hanem immár egyre sötétebben ráboruló árnyék szülőhazánk várható sorsára - ha drámaian kedvező változás nem történik az ország népesedésében.

E sorok írója évtizedek óta figyel a magyarországi abortuszkorszak kialakulását, vagy inkább sötét érk révén népünkre erőltetését, amire számos írásában felkeltette a figyelmet. A napjainkban is folyó biológiai önpusztításra és várható következményeire egy *Tetszhalott nemzet* c. írásomban már évtizedekkel ezelőtt rámutattam t.k. idézve Kisfaludy Sándort: „Mely nemzetnek nincs hite, éljen bár, de nincs élete”, továbbá Ady Endrét: „Minden nációnak van terve. A magyar azt mondja, ha tönkre jut: 'Így akartam'.”

De mi van ebben új? Ady Endre így írt rólunk 1914-ben:

„Szól a sípszó? Átkozott nép,
Ne hagyja az Úr veretlen,
Uralkodást nem tűr magán
S szabadságra érdemtelen.
/Sípja régi babonának/

Régesrég elporladt költőink sirámai ezek népünk felett, bár akkoriban távolról sem volt annyi sírnivaló nemzetünk sorsán, mint manapság. A mai idők Jeremiás-szerű siratója nem költő, hanem egy népi író, Fekete Gyula volt, aki már évtizedekkel ezelőtt megkezdte a gyász- és vészharang kongatását népünk „öngyilkosságba” kényszerítése miatt.

Az idézeteket oldalakon át tudnám folytatni. Elég annyi, hogy írásaimban egy „biológiai Trianon” lidércnyomását igyekeztem felidézni, mintegy riasztásul a mai magyar nemzedékek szemében. A magyar anyaméhekben kiirtott kb. 8 millió magzat okozta kiesés katasztrofális következményei szinte kiszámíthatatlanok. Egy azonban már bizonyos: nemzetünk történelmi reményeit szinte porba fullasztják.

Az anyaországi népállomány drámai csökkenésének felidézései nem csupán érzelmi húrokat pengető hazafias keserűség „nemzeti nagylétünk” eddigi álmának továtünése felett. Ehhez járul még gyakorlati szempontból a jelenlegi abortuszkorszak várható legsúlyosabb következménye, a lakosság elöregedése. Olyannyira, hogy az öregek aránya, amely egy egészséges társadalomban kb. 7% körül van, a mai Magyarországon ennek majdnem háromszorosa, míg a fiatalok aránya fordított arányban csökkent!

Ennek a szörnyedelemnek vészessé válható következményei máris kialakulóban vannak az anyaországban gazdasági, szociális és honvédelmi vonatkozásban egyaránt.

Már évtizedekkel ezelőtt Horn Gyula is kifejtette aggodalmait a magyarországi munkaerő-csökkenés miatt. Csökkent munkaerő kevesebb adófizetőt és fogyasztót jelent, ugyanakkor, mikor az öreg korosztályok túltengése miatt a normálisnál háromszor több szociális teher nehezedik

a dolgozó vállára! - Ami pedig a honvédelmet illeti, az hovatovább illuzórikussá válik, mivel a fiatalok száma már az 1990-es évtized végén Albánia nivójára süllyedt! Lehet, hogy már lejjebb, mert Európa leggyorsabban szaporodó népe éppenséggel az albán... *

Mindezt mintegy előre sejtve, a *Kanadai Magyarorságnak* az 1965. december 11-i számában az alábbi főcím volt olvasható: „Odahaza már kiszámították a magyarság teljes kiirtásának határnapját”. Ebből idézünk:

„Népünk a halál mezsgyéjén jár. Nemcsak Erdélyben folyik a magyarirtás, hanem az anyaországban is. A legkegyetlenebb eszközöket használják a magyar nép kiirtására. A magzatelhajtási törvény következtében olyan százalékkal csökken a születések száma, hogy pontos számításuk van céljuk elérésére... Soha nagyobb szükség nem volt arra, hogy a kint lévő magyarság összefogjon. Ma a magyarság egyharmada külföldön él s tőlük függ népünk sorsának megmentése...” *

Jelen írásom talán az utolsó vészkiáltásom e népünk számára a *lenni vagy nem lenni?* sorsdöntő ügyben. Akarunk és tudunk, vagy nem a Kárpát-medencében élő magyarság megmentésére összefogni?

Nincs tovább Magyarország felé -
A.D. 2100?

Dixi et salvavi animam meam...

A TARTALOMBÓL:

Honosítási eljárás	2.o.
Stirling György: Emberrablás	2.-3.o.
Vasi Álmos: Kávé	3.o.
Kovács Attila Sportrovata	3.o.
Piller Éva: Órsékváltás Brazília	4.o.
Fedor Aliz: Burg Kastl	4.o.
MAGYARORSZÁGI HELYZET	5.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
A református lelkészről	HUFI I.-II.
Cserkészek Chacóban II.	HUFI III.
Bartusz Réka írása	HUFI IV.
Animales de granja "raros"	SP I
Inventores húngaros y arg.	SP II
De la Biblioteca húngara	SP II
CUMPLEAÑOS dic.-enero	SP II
Hungría infortunada	SP III

Dr. Varga Koritár Pál beszéde a Plaza Hungrián

Tisztelt Honfitársak, kedves Barátaim, Hölgyeim és Uraim!

Nagy megtiszteltetés, és ugyanakkor hálás feladat számomra, hogy az 1956-os forradalom évfordulóján pár szót szólhatok Önökhöz, és tehetem mindezt egy olyan emblematikus helyen, mint a Buenos Aires-i Magyarország Tér.

Az immáron 54 évvel ezelőtt történt eseményeket idézzük, azokat a napokat, amelyeket már sohasem lehet kitörölni az emlékezetünkől. Büszkék lehetünk arra, hogy ezzel nem vagyunk egyedül. A világ sem felejt el, hogy akkor egy kis nép öntudatára ébredt, és szembeállt az egyik legnagyobb hatalommal, hogy visszanyerje függetlenségét. Elnyertük a nemzetközi közösség egyértelmű empátiáját, együttérzését, és mondhatom csodálatát. A világ még ma is 1956 miatt becsüli a magyar nevet. 1956 mai élményének lényege, hogy végre kimondtuk az igazságot, és ezzel visszanyertük méltóságunkat.

Mindannyian, akik itt vagyunk, szinte napról-napra fel tudják idézni az események folyását. Mindenkinek van egy története. Vannak, akik leginkább az első euforikus napokra gondolnak vissza szívesen, mások a véres megtorlás emlékeit hordozzák magukban, és nagyon sokan - gondolom Önök közül is - a haza kénszerű elhagyásának szívfacsaró képeit őrzik. Én ahhoz a generációhoz tartozom, amely nagyon fiatalon élte át ezeket a napokat, de már emocionálisan is felfogta a történelem lényegét. Hát hogyan lehet elfejteni Beethoven Egmont nyitányát, amit a Kossuth Rádió a lélegzet visszafogva hallgatott híradásai között egész nap folyamatosan játszott, vagy Tamási Lajos „Piros vér a pesti utcán” című versét? E közben pedig a felkelők vívták élet-halál harcukat az idegen hatalommal és a túlerővel szemben. Igenis, 12 évesen is át tudtuk érezni, hogy a nemzet sorsa a tét. A mi „gyerek forradalmiságunk” abban merült ki, hogy az iskola táblájára kiírtuk: orosz tankok árnyékában nem vagyunk hajlandók tanulni! A következő év tavaszán pedig, amikor a házak falait ellepték a MUK (Márciusban Újra Kezdjük!) feliratok, akkor a kötelező április 4-i felvonuláson eldobáltuk a vörös zászlókat, és csak a nemzeti zászlókkal masíroztunk. Emiatt egy teljes napra bezártak bennünket az iskola pincéjébe.

Országos szinten - mint tudjuk - ennél sokkal súlyosabb politikai következményei lettek a forradalom leverésének, a birodalom visszavágásának. A hivatalos adatok szerint a harcokban közel 2.600-an vesztették életüket, 35 ezer ember ellen indult bírósági eljárás, 20 ezret ítélték börtönbüntetésre, 12 ezret internáltak, 230 személyt végeztek ki, és több mint 200 ezer honfitársunk az emigrációt volt kénytelen választani, hogy új és szabad életet kezdhesen. Ennél a pontnál és ebben az országban is mindig közfogózatot kell mondjunk a nagylelkű befogadásért.

Mint a bevezetőben említettem, a világ csodálta a magyarok tettét, szolidaritást is vállalt velük, de annyi ereje már nem volt, hogy ténylegesen segítsen a folyamatot sikeres végig vitelében. Más vélemények szerint a magyar ügy megoldása a világ politikai hatalmainak sem állt érdekében. A kérdés ma már a történelem kutatói számára tartozik, hiszen az események végkifejletét nem tudjuk megváltoztatni.

A forradalom elbukott, és egy újabb

diktatúra kezdődött Magyarországon. Mégis azt kell mondani, hogy nem volt hiábavaló a magyar nép felkelése. 1956 az első meglazult, majd kiesett téglát jelentette a kommunizmus falában. Ezen események nélkül nem kezdődhetett volna meg a gazdaság liberalizálásának kísérlete (1968-as reformok), a politikai intézmények szigorúságának lazítása. Az 1989-es békés rendszerváltás demokratikus eredményei jórészt 1956-ban gyökereznek.

De 1956 októbere nemcsak a magyar történelem alakulására volt nagy hatással, hanem Közép-Európa és egész Európa sorsára. Nem szükséges nagy képzelőerő ahhoz, hogy felismerjük: az 56-os események áttételesen hozzájárultak a vasfüggöny lebontásához, az NDK-beli állampolgárok kiengedése révén a német újraegyesítéshez, a Varsói Szerződés feloszlásához, és végső soron egy új európai együttműködés kialakulásához.

Saját meglátásom szerint egy ország felemelkedésének és biztos fejlődésének három alapvető feltétele van: függetlenségének elérése, a belső szabadság megteremtése és a demokrácia megfelelő formában és keretek között történő működtetése. Az 1956-os forradalom az első kettőt célozta meg, de elbukott. A belső szabadságunkat az 1989/90 évi rendszerváltás hozta meg, teljes függetlenségünket pedig 1991-ben nyertük el, amikor az utolsó szovjet katona is elhagyta hazánkat. A demokráciának a közjó érdekében való működtetését azonban még ma is tanuljuk, és nagy teher számunkra a múlt gazdasági-szociális öröksége. Így a harmadik célkitűzés megvalósítása még nem fejeződött be, de a társadalom legutóbb kinyilvánított szándéka alapján jó reményeket tudunk táplálni arra vonatkozóan, hogy a viszonyok e téren is konszolidálódnak.

Összességében elégedettek lehetünk azzal a helyzettel, ahová Magyarország 54 évvel az októberi forradalom után eljutott. Ma tagja vagyunk annak az európai családnak, ahová több mint ezer éve tartozunk. 2011 első félévében ráadásul az Európai Unió elnökségi feladatait is el fogjuk látni. Ez az első alkalommal adódó rendkívüli lehetőség egyúttal óriási felelősséget is ró hazánkra. Olyan globális kihívásokat jelentő ügyekben kell kezdeményező és koordinátori szerepet vállalnunk, mint a gazdasági-pénzügyi válságból való kilábalás, energia hatékonyság, klímaváltozás, vagy a demográfiai problémák megoldása stb.

Meg vagyok győződve arról, hogy Magyarország e tekintetben is helyt fog állni, és ismét kivívja a nemzetközi közvélemény elismerését.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.
(2010. november 6)

Az Olvasó írja...

Az AMH postaróvata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Anyagtorlódás miatt alábbi leveleket késve közöljük. Szerk.

Argentínai Magyar Hírlap szerkesztősége
Kedves Zsuzsanna és Trixi!

Hálásan köszönöm a hírlap küldését. Megkaptam az utolsó számokat is. Ma érkezett a VI. évfolyam 66. sz.

Köszönöm Önöknek és a támogatóknak, mert az ő segítségük nélkül nemigen tudnánk élvezni a Magyar Hírlapot.

*Az évek:
miket az Úr adott
gyors iramban múlnak.
Az órák:
melyekbe jót nem tettünk
a semmiségbe hullnak.
A percek:
ha Istennek szenteltek
a végtelenbe nyúlnak.*

Mégegyszer hálásan köszönöm. Sok szeretettel

M. Timár Mária, Plátanos

Drága Trixi!

Ma van a CSERKÉSZBÁL és gondolom már nagyon készültök rá. Ha nem lehetek is ott Veletek, sokat gondolok Rátok, és üdvözetemet küldöm mindenkinek, minden régi cserkészbarátomnak, aki ott lesz.

Azért is szeretünk volna lemenni Buenosba, a bála (és igazán reméltük, hogy sikerül!), mert ma van a 45. házassági évfordulónk, amit ott szeretünk volna ünnepelni. (no, talán az ötvenediket?..)

Nagyon sok szeretettel

Tanyiné Sátorhelyi Ildikó. Kanada

Az egyszerűsített honosítási eljárásról

A www.allampolgarsag.gov.hu című honlapon az állampolgárság egyszerűsített honosítás útján történő megszerzésével kapcsolatos legfontosabb tudnivalók találhatóak.

A kérelmeket 2011. január 1-től lehet benyújtani, az eljárás ingyenes, költséget csak a dokumentumok fordítása és hitelesítése jelenthet. A kérelmek elbírálása kb. 3 hónapon belül várható, amennyiben a hatóságok nem kérnek hiánypótlást vagy erkölcsi bizonyítványt. Ilyen esetben a kitűzött határidő lejártáig az eljárást felfüggesztik. A magyar útlevél iránti kérelem nem része az eljárásnak. Az az állampolgársági eskü letétele után, díjtétel ellenében, külön eljárásban kezdeményezhető.

Az egyszerűsített, kedvezményes honosítást kérheti az a nem magyar állampol-

gár, aki:

- maga vagy felmenője magyar állampolgár volt,
- magyar nyelvtudását igazolja,
- a magyar jog szerint büntetlen előéletű és büntetőeljárás nincs ellene folyamatban,
- honosítása nem sérti Magyarország közbiztonságát és nemzetbiztonságát.

A honosítás iránti kérelem benyújtása nem egy a választható opciók közül, hanem egy olyan jog, amely azokat illeti meg, akiket leszármazási (*ius sanguinis*) alapon - az állampolgársági törvény értelmében - a magyar állampolgárság nem illet meg, azt eddig nem szerezhették meg. Akit ez a jog születéssel megillet, továbbra is az eddig ismert eljárással kérelmezheti állampolgársága tényének megállapítását, igazolását.

(Köszönet Házi Judit konzulnak)

Stirling György:

Az emberrablás mint üzlet

Szudán egyike azoknak az afrikai országoknak, ahol évek óta anarchia uralkodik és polgárháború dúl. A fekete kontinens keleti szélén, a Vörös-tengerig terjedő 40 milliós országban a törzsi ellentétekben gyökerező hatalmi harc folyik a khartoumi kormány és a magát Szudáni Felszabadító Hadseregnek nevező radikális fegyveres mozgalom között, de ez csak igen leegyszerűsített kép, mert a helyzet ennél sokkal bonyolultabb. A kormányerők és a gerillahadsereg mellett még számos kisebb, főleg törzsi alapon szerveződött felfegyverzett csoport próbál halászni a zavarosban, s az ezek élén homályos célokért küzdő zsoldosvezérek meg helyi kiskirályok terrorizálják és szipolyozzák a lakosságot.

A bizonytalan háborús állapotok miatt az országban évek óta nem folyik rendes termelőmunka, a parasztok nem művelik földjeiket és állandósult az éhínség. Milliók hagyták el lakóhelyüket, és aki teheti, elmenekül a háborús zónából, hogy nyugati segélyszervezetek által létesített menekülttáborokban, segélyekből próbálja átvészelni a nehéz időket. Például az országgal szomszédos Csádban több százezer szudáni menekült él elképzelhetetlenül nyomorúságos körülmények közt. Legtöbbjük a 2004-es hírhedt darfuri vérengzés után menekült el hazájából, amikor fegyveres osztagok 70 ezer polgári személyt gyilkoltak le néhány nap alatt.

A nyugati segélyszervezetek és békefenntartók mindent elkövetnek, hogy enyhítsék a polgári lakosság szenvedéseit, de az adott körülmények között nagyon nehéz dolguk van. A rivalizáló gerillavezérek nemcsak a kormányerők ellen harcolnak, de egymás ellen is, és ha egyik-másikkal szót is lehet érteni, az még nem biztos, hogy a szomszédos tartomány útjain majd

baj nélkül átjutnak a segélyszállítmányok és nem fosztják-e ki a teherautókat az ott tanyázó lázadók? A segélyek legnagyobb része sohasem jut el rendeltetési helyére, mert a gerillák elrabolják a lakosságnak szánt élelmiszert és utána üzletelnek vele. A kormány képtelen megfelelő fegyveres kíséretet biztosítani minden egyes szállítmány számára, de már arra is volt példa, hogy a kormánykatonák dézsmáltak meg a szállítmányokat és a korrump kormánytisztviselők bocsátották azokat áruba. A segélyszervezeteknek nem áll módjában megvédeni a szállítmányokat, s az elosztást intéző polgári alkalmazottak is állandó életveszélyben végzik munkájukat, ugyanis a lázadó csoportok nemcsak élelmiszert rabolnak, hanem embert is. Mióta rájöttek, hogy a legjövedelmezőbb üzlet az emberrablás, mert a túszerként váltságdíjat lehet kérni, senki sincs biztonságban.

Amúgy ebben a térségben már hagyományai vannak az emberrablásnak és a túszejtésnek. A hosszú tengerparttal rendelkező közeli Szomáliában a tengeri kalózkodás vált pár éve jövedelmező üzletgá, s azóta az Afrika szarvának nevezett félszigetet körülölelő tengerrészen és az Adeni-öbölben veszélyes leselkednek a teher- és személyhajókra egyaránt. Felfegyverzett szomáliai kalózkodó veszélyeztetik a hajózás biztonságát: gyors motorcsónakjaikkal hol itt, hol ott csapnak le a védtelen hajókra, és azokat eldugott kikötőkbe irányítva a legénység tagjait foglyul ejtik, hogy aztán hatalmas összegű váltságdíjat követeljenek értük. Az elmúlt évek során több száz rajtaütés történt. Azóta a NATO országok hadihajói rendszeres őrjáratot végeznek a Vörös-tenger déli részén és az Indiai-óceánon Szomália partjai előtt.

Folyt. az átellenes oldalon

KÁVÉ...

Az „ördögi ital”

Voltaire orvosai megjósolták a filozófus halálát nagy kávéfogyasztása miatt, mondván: a kávé mérge. „Lassan ható mérge lehet - válaszolta az író -, mert már nyolcvan éve iszom.” Hiába - filozófus volt...

A kávé szót egyébként Zrínyi Miklós írta le először az 1651-ben

megjelent Szigeti veszedelem 3. énekében:

*Egymás közt sok dolgról beszélgetének
Káuét kicsin finchából hörpölgetének.*

A kávéház szót pedig Pápai János, Rákóczi fejedelem titkára 1709-ben kreálta:

„Ha szabad diskurálnunk, mintha csak a kávéházban volnánk.”

De hogy miért kell az időt kávéházban tölteni, arra Alfred Polgár humorista adta a legjobb feleletet:

„Az ember azért jár kávéházba, mert egyedül akar lenni. De ehhez társaság kell.” (HKZS)

Hát társaság akadt is bőven a Hungária II. Irodalmi Kávéházában szeptember 11-én! Udvari Bárdunk ezt így éneklé meg:

Vasi Álmos:

KÁVÉ

Ismeritek biztos a régi legendát,
Abesszin Káldiról. Ha nem, elmondom hát.
Abessziniának Kaffa megyéjében
Élt egy kecskepásztor valamikor régen.

Káldinak hívták őt és ott élt valóban,
Utánanézhettek bármely lexikonban.
Omo folyó partján, hegyek árnyékában,
Naphosszat bandukolt a kecskék nyomában.

Több ízben a kecskék virgonc táncot jártak
Ha ették gyümölcsét egy bizonyos fának.
Káldinak ez feltűnt s ő is megpróbálta,
És mindjárt ott helyben a kávé feltalálta.

Akkor még nem tudta eszik-e vagy isszák,
S mi kell a főzéshez, eszpresszó vagy kis zsák,
Lombik vagy nagy fazék? Gáztűzhely vagy villany?
Milyen bolt lesz ebből, eszén át se villan.

Pedig ha tudta vón', hogy micsoda fényes
Életet él majd sok kávéültetvényes,
Nem mondta volna el titkát soha másnak,
Bonafidét, Nestlét hívná pénzestársnak.

Azóta elterjedt a világon szerzte,
Föld minden sarkában nő már kávécserje.
Feltalálójának szomorú a sorsa,
Legtöbb kávébarát még nevét se tudja.

Először a török, bár a Korán tiltja,
Feketelevesként nyakra-főre itta.
Angliában rögtön kávéklub alakult,
Hol a Sir meg a Lord kávé főzni tanult.

Budapesten is volt kávéház s lehetett
Kávézni újsággal egy pohár víz mellett.
Némelyikben este a cigány muzsikált,
Másikban naphosszat koccant a biliárd.

Költők és ripacsok találkozóhelye,
S összeesküvőké, kiknek forró feje
Feketekávéból még jobban felhevül
Ihatja is addig, míg dutyiba kerül.

Nem egy szabadsághős ott nőtte ki magát
Kávé ivott s indult menteni a hazát.
Kávénénikéknek is kedvenc itala.
S most befejeződné a fűzfaköltő dala -

Nem rendezett volna e szép napon ismét
Ösztöndíj Bizottság egy szavaló estét.
Kávéivás mostan csak mellékkörülmény,
Fontosak a versek, a sok szép költemény.

Itt van sok fiatal, több öreg is jött ma
Mondani s hallani mi versben van írva.
Nem csak poétáktól hallunk itt ma verset,
Fűzfa versfaragók írtak nem is egyet.

Mint aki mostan szól öreg rekedt hangon
És hogy elmondhatja, annak örül, nagyon,
Hogy e kávéklubnak ily nagy a sikere.
Ezzel véget is ér Vasi Álmos verse.

2010. szeptember 11.

Utóhang:

„A kávé legyen forró, mint a pokol, fekete, mint az ördög, tiszta, mint az angyal és édes, mint a szerelem”.
(Seherezáde az Ezeregyéjszakában)

Az emberrablás...

Folyt. az előző oldalról

A túszejtésben rejlő lehetőségeket a szudáni gerillák is felfedezték. Túszoikat azelőtt általában csak háborúban szedtek, hogy emberek életével zsarolják vagy félemlítés meg az ellenséget, napjainkban pedig a terroristák fegyvere lett a túszszedés. De az Afrikában pár év óta egyre gyakrabban előforduló esetek döntő többsége nem más, mint egyszerű üzletelés. Az emberrablók így akarnak pénzt szerezni, és amikor megkapják a kialakított váltságdíjat, szabadon bocsátják túszaikat. Az üzlet általában létrejön. Arra még nem volt példa, hogy beváltották volna fenyegetésüket, azaz megölték volna valakit a túszoik közül. De a kereskedelmi hajók elleni támadásoknak már voltak halálos áldozatai.

*

Távoli földrészről érkező hírek ezek, amelyeken az információözönben átsiklik a magyar újságolvasó szeme. Ám a napokban magyar név bukkant fel a túszszedés áldozatai között: Papp István ENSZ-alkalmazott neve, akit a darfuri el-Faser városában lévő munkahelyéről raboltak el és hurcoltak ismeretlen helyre szudáni felkelők, s őt a mai napig fogságban tartják. A túsul ejtett magyar nyugállományú ezredes, aki egyéni munkavállalóként a Honvédelmi Minisztérium megbízásából dolgozott a gye-
rekkatonák leszerelésében segédkező ENSZ békefenntartó kontingensnél. Ahogy a nyomozás megállapította, a jelzett napon napnyugta után egy öttagú fegyveres csoport hatolt be abba az épületbe, ahol az ENSZ alkalmazottak szállása van. Itt dulakodásra került sor, amelynek során öten megsebesültek és a támadók jobbnak látták kereket oldani. De magukkal vittek három ENSZ-alkalmazottat, köztük Papp Istvánt, akiket az utcán várakozó gépkocsiba túszkoltak és nagy sebességgel elhajtottak.

Az emberrablók másnap telefonon jelentkeztek be az ENSZ el-Faser-i központi irodájánál és azt is megengedték, hogy az épp ott tárgyaló kairói magyar nagykövet beszélgetést folytasson az elrabolt Papp Istvánnal. Papp István elmondta, hogy egy táborban őrzik, ahol sok fegyverest látott. Különösebb panaszja nincs, de az

emberrablók tudomására hozták, hogy csak váltságdíj ellenében engedik szabadon, a váltságdíj összegéről azonban nem tájékoztatták. Papp István kérte, hogy kövessenek el mindent a szabadon engedéséért, amit a magyar diplomata meg is ígért.

Az eset nagy port vert fel, mert először fordult elő, hogy külföldi állampolgárságú ENSZ-alkalmazottat raboltak el Darfur tartomány eddig viszonylag biztonságosnak vélt fővárosában, el-Faserben. A szemleúton éppen ott tartózkodó Susan Rice, az ENSZ Biztonsági Tanács megbízottja aggodalmát fejezte ki az eset fölött és ígéretet tett arra, hogy a nemzetközi szervezet mindent meg fog tenni Papp István kiszabadításáért. Ennek érdekében már konzultáltak a kairói magyar nagykövettel, de Magyarországon is történtek lépések az ügyben, amelyek közül ki kell emelni, hogy Schmitt Pál köztársasági elnök telefonon felhívta Ahmad al-Bashir szudáni elnököt és arra kérte, hogy vesse latba befolyását a magyar túszt szabadon engedéséért. Ígéretet ugyan kapott, de közeli eredmény nem várható, mert valószínűtlen, hogy az emberrablók hallgassanak a szudáni hatóságokra.

Inkább lehet bízni egy Budapestről kiinduló kezdeményezésben, amit minden lehető módon támogat a Terrorrelhárító Központ is. Ugyanis felajánlotta segítségét egy szudáni születésű orvos, aki Budapesten végezte el az egyetemet és itt is praktizál. Ez az orvos késznek mutatkozik közvetíteni az emberrablók felé, és már sikerült is felvennie a kapcsolatot azokkal, akik fogságban tartják Papp Istvánt. Közbenjárására a Magyar Iszlám Közösség, amelynek az orvos is tagja, egy ún. fatvát, azaz iránymutató vallási állásfoglalást bocsátott ki Papp István érdekében. Ennek a dokumentumnak a másolatát az orvos eljuttatta az emberrablókhoz, akik azt kérték, hogy a fatva pecséttel hitelesített eredeti példányát is küldjék el nekik. Az orvos vállalkozott arra, hogy a tárgyalások előmozdítása érdekében ő maga utazik Szudánba és személyesen viszi el a fatvát az emberrablókhoz.

Remélhetőleg útja eredményes lesz és Papp István nemcsak épségben megússza ezt a kalandot, de hamarosan visszanyeri a szabadságát is. ■

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Sikeres olimpiát zártak sakkozóink

Az oroszországi Hanti-Manszijszkban szeptember végén rendezték meg a sakkolimpiát, amely a férfiaknál a 39., a hölgyeknél pedig a 24. volt sorrendben. Előbbiek mezőnyében 160 csapat (bennük két orosz válogatott), utóbbiaknál 120 csapat indult el, szintén két orosz gárdával.

Férfiválogatottunk a 6., míg női csapatunk a 9. helyre került a szervezők előzetes rangsorolása alapján. Ez jól példázta, hogy a magyar sakkozók milyen komoly szerepet játszanak a nemzetközi sakkéletben.

Férfi csapatunkat **Lékö Péter, Polgár Judit** (*), **Almási Zoltán, Berkes Ferenc** és **Balogh Csaba** alkotta, míg a hölgyeknél **Hoang Thanh Trang, Mádl Ildikó, Vajda Szidónia, Rudolf Anna** és **Gara Tícia** ült asztalhoz magyar színekben.

Mindkét válogatottunk ragyogóan kezdte az olimpiát, amely előrevetítette, hogy a rangos mezőnyben akár még az éremért is harcba szállhatnak. A férfiaknak ez sikerült is! Olyannyira, hogy egészen a legutolsó, 11. játéknapi nyílt maradt a bronzéremért folyó versengés. Az úgynevezett Berger-számítás azonban sajnos Izraelnek kedvezett, így ők szereztek meg a bronzérmeket. Magyarország a 4. helyen végzett! **160 csapatból a 4. helyen zárni hatalmas sikernek számít**, amellyel sikerült túlszárnyalni az előzetes rangsorolást is!

Legeredményesebb játékosunk **Almási Zoltán** lett, aki tíz partijából hetet megnyert, ezzel pedig a legjobbnak bizonyult a második táblások között.

A hölgyek több elrontott mérkőzésük miatt végül nem tudtak beleszólni a dobogós helyek sorsába, ám 14. helyük nekik is dicséretet érdemel. Ne feledjük, a női versenyben 120 csapat ült asztalhoz.

A férfiak mezőnyében Ukrajna, a hölgyeknél pedig Oroszország első számú csapata lett a végső győztes, azaz a sakkolimpiai bajnok.

(* Polgár Judit a férfiak mezőnyében indul, mivel az Élő-pontszáma ezt lehetővé teszi. (Szerk.)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

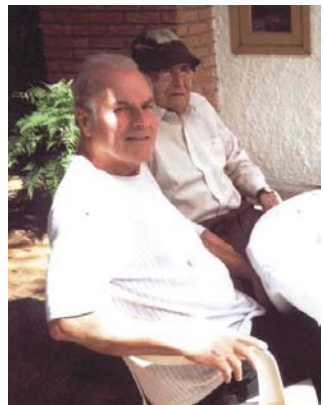
Örségváltás

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

Mindenhol, ahol „ört állnak” szükséges az örségváltás. Így a külföldi magyar önkéntes munkában is. A katonaságnál, testőrségnél, már készen áll a következő örség a szolgálat átvételére, a külföldi magyar munkában ez nem így működik. Itt önkéntes munkavállalásáról van szó. Szabadidő önkéntes feladásáról.

A feladat tulajdonképpen kint is, otthon is a haza szolgálata, a magyarság megőrzése.

elöl: A leköszönő elnök, Szenttamásy Egon János

Több éves szolgálat után, **Szenttamásy Egon János** és **Tirczkáné Palluch Lizi** átadták a fáklyát 2 fiatalnak: a 30 éves **Pedro Marques da Silvának** (elnök) és a 36 éves **ifj. Tirczka Lórántnak** (elnökhelyettes).

A leköszönő elnök, Szenttamásy Egon János, bemutatta a fiatal jelöltek, akiket aztán a Magyar Ház Tisztújító közgyűlésén egyhangúlag megválasztottak. A választás mindenkinek öröme és

megelégedésére történt. „Biztosítja a jövőt, a növekvést, amit a São Pauló-i magyarság megérdemel és elvár...” - tette még hozzá a búcsúzó elnök.

Pedro Marques da Silva és **ifj. Tirczka Lóránt Loli** már itt születtek, nemcsak hogy Braziliában, São Paulóban, de beleszülettek a magyar kolóniába. 20 éve tagjai a Pántlika táncsoportnak, és az utóbbi 2 évben már mint Magyar Ház igazgatósági tagok, ahogy idejük engedte - mert mindketten felelősségteljes állásban dolgoznak - részt vettek a Magyar Ház vezetőségi gyűlésein. Így ez a két fiatal mérnök tudta, hogy miről van szó, tisztában vannak azzal, hogy mit vállalnak.

Ismerik a brazíliai magyar közösség életformáját. Ebben a sokarcú kolóniában az egyforma érdeklődésű tagok kisebb csoportokba tömörülnek, de mindegyik célja és

A Magyar Ház étterme

b.-j.: ifj. Tirczka Lóránt Loli és Pedro Marques da Silva

igyekezete a magyar kultúrát terjeszteni és továbbadni a leszámzottaknak és a brazil barátoknak.

Ezeket a csoportokat kell a Magyar Ház Igazgatóságának koordinálnia, hogy ne legyenek kellemetlen programösszeesések, sem időben, sem helyben, és ne legyenek disszonanciák a filozófiában.

Az új vezetőségnek új ötletei, fiatalos, dinamikus elképzelései vannak, és tervezik a Magyar Ház ingatlan felújítását.

Íme az új elnökség nyilatkozatai:

Pedro:

A São Pauló-i magyar közösséggel, a kapcsolatot a néptáncsoporton keresztül vettem fel. Ettől kezdve már természetesen beindult elkötelezettségem a magyar kultúra és a kolónia iránt. Sokan és sokat dolgoznak São Paulóban egy aktív magyar közösség fenntartásáért. Most, mint a São Pauló-i Magyar Közösségek Szervezetének elnöke, még erősebben felébredt bennem a vágy, hogy munkámmal garantáljam a megtartását és folytatását mindannak, amit máig felépítettek.

Fő célom, hogy létrehozzak egy olyan légkört a Magyar Házban, amelyben mindenki élvezni tudja a magyar kultúra több ágazatát, és hogy egyre jobban gyarapodjon a közösségünk.

Loli:

Igen boldog vagyok, hogy aktívan részt vehetek a magyar közösség életében, nemcsak mint néptáncos a Pántlika csoportban, hanem a vezetőségben, mint elnökhelyettes. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a Magyar Ház igazgatósága bizalommal van a mi – „fiatalok” - munkája iránt. Így érezzük, hogy jó úton haladunk.

Fő célunk a fellendítés, a növekedés. Fellendíteni a magyar kultúra terjesztését, megtartani a magyar hagyományokat, növelni és életben tartani mindezt.

Ahhoz, hogy célunkat elérjük, szerintem rendezvények, események szervezése, létrehozása a legjobb út. Már eddig is több rendezvényt szerveztünk, és ezt folytatni fogjuk. Szándékunk, hogy egyre többen megismerjék a magyar kultúrát, és vissza akarjuk hódítani mindazokat a magyarokat, akik az évek során elmaradtak.

Első szereplésük a nyilvánosság előtt az idei ötvenhatos megemlékezésünk alkalmával történt. Október 23-át, mint a Magyarok napját - **Dia da Hungria**, mind São Paulo város polgármestere, mind São Paulo állam kormányzója is törvénybe rögzítette. Ezt a napot tehát minden évben São Paulo Parlamentjében ünnepli meg a magyar közösség. Itt mindig jelen vannak brazil politikusok, a magyar konzul, a Magyar Ház elnöksége, és mindenki egy rövid beszédet tart. Ez tehát idén Pedro feladata volt, amit igen jól megoldott.

Táncház a Pántlika rendezésében a Magyar Házban

Ugyanezen az ünnepélyünkön **Hársi Sarolta cscs.** vetített képekkel ismertette a magyar cserkészmunkát, és beszámolt a magyar és a brazil cserkészet 100. évfordulója alkalmával tartott megemlékező táborainkról.

São Paulo állam Parlamentjében (Assembleia Legislativa): b.-j.: Pedro Marques da Silva, az új Magyar Ház elnök; Sotkovszky Tibor, tb. magyar konzul São Paulóban; egy brazil képviselő; Misi Gyula, magyar konzul Brazíliavárosból; Hársi Sarolta cscs.

Az ünnepély után, mint szokásos, **Tirczkáné Palluch Lizi** rendezésében, egy állófogadáson vendégelte meg a Magyar Ház a megjelenteket.

Ha bárki kapcsolatba akar lépni a Magyar Ház új elnökségével, az Orkutban vagy Facebookban megtalálja őket. E-mailjük:

Pedro: marques_pedro@yahoo.com.br

Loli: lorantemail@yahoo.com

Fedor Aliz (*):

BURG KASTL - MAGYAR ÖRÖKSÉG A JÖVŐÉRT

Nyugaton aligha akad magyar, aki nem ismerte, vagy legalább is nem hallott volna a Burg Kastl Magyar Gimnáziumról, a „magyar emigráció fellegráról”. Az anyaországban azonban még napjainkban is kevesen tudnak róla. Ennek a hiánynak a pótlását tűzte ki zászlajára a 2006-ban megszűnő iskola öregdiák, azaz Alumni Egyesülete, azzal a megindoklással, hogy a szabad, demokratikus Magyarország társadalmának jussa van megismerni Burg Kastl felmérhetetlen magyarságmentő és hagyományörző történelmi szerepét.

Az Alumni munkájának köszönhetően a Burg Kastl Magyar Gimnázium (történelmi elődjait, a passau, waldwerkei, lindenbergi, bauschlotti iskolákat beleértve) ez év júniusában elnyerte a Magyar Örökség Díjat, „méltó helyet foglalva el a Magyar Szellem Láthatatlan Múzeumban”. Október 22-én pedig, a Lakiteleki Népfőiskola Alapítvánnyal karöltve, a volt diákok egyesülete nagyszabású emlékünnepélyt rendezett a Parlament felsőrendi termében.

A rendezvényen több mint 400 volt diák és „kastli-barát” vett részt a világ minden részéről. Az igényesen összeállított prog-

ram első felében magas rangú politikusok és közéleti személyek méltatták az iskola munkásságát. „A bajorországi Burg Kastl nemzeti ügy, olyan nemzeti ügy, amely a leginkább köze tartozik”, mondta **Kövér László**, a magyar Országház

elnöke. **Orbán Viktor** miniszterelnök üdvözlő levelében pedig ezt írta: „Legyenek büszkék arra, amit igaz emberként tettek!” **Schmitt Pál** köztársasági elnök nevében **Csóti György** főtanácsos átadta **Stefan Braun**nak, Kastl község polgár-

mesterének a Magyar Államelnök Érdem Érem kitüntetését, köszönetét fejezve ki a majdnem 50 éves német, ill. bajor támogatásért.

A program második felében a volt diákok vitték a hangot: a ma 82 éves Éva néni (**Kölczené Balogh Éva**), az iskola híres ének- és tánckarának alapítója ismét - most már utoljára - megszólaltatta a kastli diákkórust. Az iskolazászló hazahozatala és megáldása kétségkívül az ünnepség egyik legmeghatóbb fénypontja volt. A zászlót az iskola többi tárgyi hagyatékával együtt a lakiteleki Emigrációs Múzeumban fogják elhelyezni. Burg Kastl szellemi hagyatékát pedig a „Múlt a jövőért” akció keretén belül szeretné az Alumni átmenteni a jövőbe, határon túli magyar iskolákat támogatva.

Az eseménynek élénk visszhangja volt a magyar médiában. „Csakhogy ezt is megéltük!”, mondta - talán mindnyájunk nevében - a 82 éves Éva néni.

(*) A Burg Kastl Alumni e.V. alelnöke, Kastl 1963-68 – Venezuelából végleg Magyarországra költözött vissza az idén.

www.kastlalumni.eu

Így élünk, éldegélünk . . .

Az elmúlt hónap vezető híre kétség nélkül a vörösiszap katasztrófa néven elhíresült kolontári gátszakadás volt, amit sokan már csak „nagy loccsanásként” emlegetnek. S mindehhez alig egy hónapra volt szükség. A kezdeti nagy dráma feloldódott, átváltozott, amolyan hétköznapi eseményé silányult. Árvízi helyzetjelentéshez hasonlatos stílus bontakozott ki a médiában. Mi pedig árvizekhez szokott nép vagyunk. Vörösiszapfolyam, vagy árvíz: pusztítás szempontjából majdnem mindegy. A különbség csupán annyi, hogy az egyik ellen többnyire tehetetlenek vagyunk. A másik pedig emberi felelőtlenség következménye. Itt, ezen a ponton kellene megtartani a figyelmet, mert ebben rejlik a lényeg.

A médiumok jelentős részének azonban most ennek a különbségnek a retusálása, vagy inkább elbagatellizálása hoz hasznát. Magyarországon a liberális média az uralkodó. A többiek pedig mennek a kolomp után... Így formálódnak a hírek, változnak át a fontos dolgok kevésbé fontossá. A felelősség firtatása helyett adakozásokra, jó cselekedetekre, dicséretes dolgokra terelődik a figyelem.

Szinte senkinek nem tűnik fel, hogy a tíz áldozatról alig, vagy egyáltalán nem esik szó. Még a nevüket se ismerjük. Nem olyan fontos az. Darabszám szerepelnek. Valahogy ilyen formán: „Megtalálták a 7. áldozatot... Eltemették azt az idős házaspárt, akit elsodort az iszap... Meghalt a 10. áldozat...” Személytelen s névtelen ez a katasztrófa. Ti „kezelné” kell ezt a témát, még mielőtt valami érzelem ébred...

Ha a külföldi média nem kapja föl a hírt, talán még ennyire se futná hazai erőkből. Osztrák lapokból kellett megtudni, hogy kik is a tulajdonosok és hogy 10, azaz: tízmillió forintért jutottak a magyar alumíniumiparhoz! A privatizációtól eltelt időben egy szál betonvasat nem tettek a gát megerősítésére. Jóformán a gyártás során keletkezett hamuból magasztották meg a gátat.

Mi meg csodálkozunk: Lám-lám, milyen jó üzleteket lehetett itt kötni, mialatt mi holokauszt megemlékezésekkel, taxiblokkáddal, Göncz Árpáddal és ányilasokkal voltunk elfoglalva. Egy közepes családi ház árértékűt vettek egy iparágat! Lehetne ezen gondolkodni, ha helyet kapna a hírekben. Csakhogy ilyen s ehhez hasonló „szélsőséges” morfondírozásokra nincs hely; most, amikor megint az összefogásra kell koncentrálni.

Amúgy, Kolontáron, Devecserben a mentés gyorsan lezajlott. Majdnem egy hét alatt emeltek egy biztonsági gátat az esetleges újabb katasztrófa megelőzésére. Fennállt ui. a veszélye annak, hogy a tározó tovább szakad. A földönfutóvá vált családok átmeneti szállásokra, vagy rokonokhoz költöztek. S megindult a segélyek áradata. Használt ruhákból, ócska, megunt bútorokból már be lehetne tömni a gáton tatóngó rést. De voltak szívet melengető pillanatai a segítségnyújtásnak. Borsodi árvízkarosultak mentek segíteni! Ők csak a kezük munkáját tudták adni, de tudják, mit jelent egy ilyen katasztrófa. Ott voltak a Magyar Gárdisták is. Igaz, civilben, ez alkalommal nem állították elő őket... A kárt okozó Mal Zrt. vezetői viszont mindent hártanak. Szerintük a lúgos iszap nem veszélyes.

Dicséretére legyen mondva a kormány, hogy ekkora arcátlanlanság láttán átértékelték a helyzet tarthatatlanságát. Orbán Viktor, első helyszíni élményei nyomán kihangsúlyozta, hogy az eset nem maradhat következmények nélkül. A katasztrófa méreteihez hasonló lesz a büntetés is. S bejelentette, hogy az egyik tulajdonost már őrizetbe vették. Zárolták

a Mal Zrt. vagyont és a gyár üzemeltetésére kormánybiztost neveztek ki. A bejelentést követően, másnap a Veszprém megyei Bíróság szabadon engedte Tolnai Lajos vezérigazgatót, mert szerintük nem áll fönn a tanúk befolyásolásának veszélye...

A tanúk pedig csak eltorzított hangon és letakart arccal mertek nyilatkozni arról, hogy s miként magasztották meg tervek nélkül a gátat, ami ennek tudhatóan átszakadt. No de az efféle nyilatkozat ugye legyen a tanúk gondja. Ha félni kell, hát mi a csudának nyilatkoznak! Tudhatnák már, hogy jogállamban élünk... A liberális média pedig nekiesett a miniszterelnöknek: hogy mondhat ilyeneket? Még le sem zárult a vizsgálat, de már előre fenyegetőzik! Mit képzél magáról? Hol tanult jogot? stb. A Népszava pedig már olyan címmel jelent meg: Orbánék kezén a magyar alumíniumipar!

A háttérhatalom tehát megmozdult. Léket kapott az egyik zászlóshajó, és nem volna szerencsés, ha ennek süllyedése nyomán a liberális médián nevelt szavazópolgárok elkezdene gondolkodni, és eljutnának a spontán privatizációig. Mi lenne, ha a gyalogosok elkezdenék itt forszírozni, hogy: kinek jutott az olajipar? Kinek az alumíniumipar? Kik kaptak több ezer holdas állami gazdaságokat, s ki kapta a szovjet állami adósságot ajándékba?

No ezt a gondolatmenetet gyorsan el kellett zárni, mert messzire vezet. Ha kell, fizetnek is valamennyit, csak csönd legyen már. Ezt tudta kiolvasni a sorok közül, aki errefelé éldegélt az elmúlt időkben. Sőt, a külföldi barátok is besegítenek: Soros György pl. egy millió dollárt ajánlott fel, ami igen örvendetes, csak hát ugye, voltak itt már nagyobb károk, árvizek, katasztrófák, amikor kevesebb is jól jött volna... Miért pont most? - No de belátom, hogy ilyen maliciózan sem szabad nézni a dolgokat. Örülünk annak, hogy adnak. Ajándék lónak amúgy sem szabad nézni a fogát...

Mindent egybevetve: a csillagok állása azt mutatja, hogy egy hosszú-hosszú ügy kezdődik, amiben ügyvédi irodák csapnak majd össze. Ismeretlen szakértők írják értékes tanulmányokat. Amit tapasztalt ellenszakértők ellentanulmányai követnek. A mostani bátor tanúk pedig nem fognak már mindenre emlékezni. Az íratok viszont kötetekre fognak rugni, amit képtelenség lesz normális ésszel végigolvasni, és mi, honi magyarok, ebbe nagyon, de nagyon bele fogunk unni, míg végül örülni fogunk, ha már vége lesz egyszer.

Ballagjunk is talán tovább, mert akad számos hír, s van adósságom; olyasmi, amiről már szólni kellett volna, de reméltem, hogy megoldódik, és el lehet felejteni. Nem így történt. Ez pediglen a Budaházy ügy, ami most módfelett fontossá vált.

Budaházy Gyuriról azt érdemes tudni, hogy egy jó kiállítású, amolyan Robin Hood típusú fiatalember, akinek az igazságérzete gyermekien érzékeny. Pontosabb, mint a legfinomabb iránytű érzékenysége. Alapvető hibája, hogy vakon hisz az elérhetetlen igazságban, s ennek lépten-nyomon hangot és nyomatékot is ad. Számos tüntetést szervezett a szocialistának mondott utódpárti hatalom ellen.

Ez ügyben 13-szor próbálták meg elítélni - sikertelenül. Akciói miatt nagy szálla lett a hatalom szemében. Internetes írásaiiban egyenesen Gyurcsányék-Bajnaiék erőszakos elzavarására buzdított. Rendszeresen részt vett a tojásdobálásokban. S amikor kordonokkal már úgy megnövelték a távolságot, hogy kézzel

... (levélrészlet Magyarországról)

képtelenség volt eltalálni a nagyérdemű politikusokat, akkor egy amolyan rómaiak korában használt, modernizált hajítógépet fabrikált, amivel a Gellért hegyről a Petőfi térre akart egy kilónyi tojást zúdítani, Demszky Gábor nyakába.

Erre azonban már nem került sor, mert őrizetbe vették. Indoklásul azt adták elő, hogy erőszakosan akarta megdönteni az alkotmányos rendszert. Később a Magyarok Nyilai nevezetű szervezetet is neki tulajdonították. Bemutattak egy próbarobbantást is a legnézettebb tv-csatornán, amiről később egyértelműen kiderült, hogy jóval korábban történt (amaz csupán csak diákcsíny volt...), s Budaházynek semmi köze nem lehetett hozzá. Innen kezdve a Magyarok Nyilai nevezetű história úgyszólván hiteltelenné vált. Tény azonban, hogy Budaházy azóta is börtönben van, s ez ügyben kibontakozóban van egy ellenzéki mozgolódás, mondván: a Fidesz politikai foglyokat tart! Néhány Jobbikos képviselő éhségsztrájkot helyezett kilátásba, ha nem engedik szabadon a nagy igazságkeresőt...

Nehéz tehát ügyében bármit is meg-jósolni és vele kapcsolatban sem könnyű állást foglalni. Gondolván arra is, hogy az örültek és a zsenik között néha csak egy hegedűvonásnyi a különbség... Megállnak-e az ellene felhozott vádak, miszerint politikusokat akart likvidálni, vagy csak kifőzték azokat? Mit higgyünk el egy ilyen „próbarobbantás” után?

Emlékezve Gyurcsány elhíresült be-szédére: „Hazudtunk reggel éjjel meg este. Amit mondtunk, abból semmi nem volt igaz” - ma már ugye tudjuk, hogy voltak itt politikai irányultságú megrendelések bőven. No és hát ott vannak a bíróságok, ahol nem történt rendszer-váltás...

A jelenlegi közerkölcseink állapotát és a történeteket figyelembe véve a közhangulat arra tendál, hogy Budaházy kerüljön szabadlábra, ha már a libákat elrekviráló Bajnait nem sikerült vétkesnek találni! Márpedig az egy gyalázatos história volt, aminek okán nem lenne meglepő, ha az ügyészek szemlesütve közlekednének hátralevő életükben. Legfőképpen azért lenne indokolt megszüntetni az eljárást Budaházyval szemben, mert ő az ellen a tolvajmentalitású hatalom ellen tiltakozott, s a „libás” ügy pedig szőnyeg alá lett söpörve. S ami tény: Bajnai vidáman éli világát, s aki ellene demonstrált, azt börtönbe csukták!

Márpedig a köznép szemében a dolgok mindig ilyen egyszerűek, s csak az eredmény számít! Az ügyszó tartozik, hogy Budaházyt Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd, a Jobbik parlamenti képviselője védi, s innen kezdve már más színézete van a dolognak. Nem mindegy, ugye, hogy párt-szempontból hogy zárul a történet...

Kétségtelen tény, hogy a kormány most van éppen elég gondja Budaházy nélkül is. Bíróságot pedig nem lehet utasítani. Nagyobb gond az számukra, hogy egyre-másra robbannak a taposóaknak. Kiderült t.k., hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Minisztériumból kiszervezték a magyar gazdák támogatásához szükséges adatok kezelését egy amolyan baráti cégnek, amely ezt a munkát (nem tudni, hány millióért) végezte. Most ez a cég nem adta vissza a nyilvántartást, s ezért nem tudják a gazdákat kifizetni. Kérdezhetnénk, hogy akkor mit csináltak a minisztérium dolgozói eddig? Mert hogy miért szervezték ki ezt a feladatot, az ugye világos?! Ilyen s ehhez hasonló kiszervezéseknek kell a végére járni. Vissza kellett „szervezni” pl. a laktanyák őrzését, mivel katonáinkat is „rokoni” cégek védték néhány százmillióért. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Minisztériumot is ez a csapat védte...

Kérdezhetnénk: miért? Régen elég volt egy portaszolgálat.

Hasonló a helyzet a főváros házatáján is. Egyre-másra derülnek ki a disznóságok. A Fővárosi közterület-fenntartó Zrt.-nél olyan baráti cég nyert beszállítási jogosultságot, amely a legdrágábban tudott „szállítani”. Nincs elírás, nincs tévedés! Példának okáért, egy 600 forintos autóizzót 5000 ft.-ért szállítottak. Az így keletkezett nyereséget persze vissza kellett osztani a szocialista erkölcsöknek megfelelően. Becslések szerint úgy 100 millió szállt el ezen az ágon. A fővárosnál korábban akadt olyan gépkocsi, amelyik papíron 100 km-en 1000 liter benzint fogyasztott! Amint azt a hírekből megtudtuk, az úthibák javítására szánt bitument is kilopták. S csodálkoztunk, hogy hová lett a pénz?

Mindeközben a kormány benyújtotta a 2. válságadót tartalmazó csomagot. Ebben az áruház-láncokat, a telefontársaságokat és az energiaszolgáltatókat adóztatják meg. Az ellenzék egyelőre hallgat. Ilyen döntések nyomán, ami a lakosság helyett a multikat zsebeli, nehéz fogást találni a kormányon. Máshonnan jön a replika.

A Der Spiegel 2010.10.14-i számában Budapest, a rémálmok fővárosa c. cikkében már tomboló antiszemitizmusról számol be, nyakon öntve bennünket olyan rágalomokkal, amiről álmodni sem mertünk. Pedig már elég jól éreztük magunkat, hogy némi nyugalom és béke van. S lám, mi rejlik Spiegelék hamuja alatt: „antiszemitizmus réme”. Már megint! Ötvenhatos ünnepekre időzítve. Spiegelék azonban nem tudták elrontani a nemzeti ünnepet, ami kordonok nélkül, méltóságteljesen múlt el.

Csakhogy az Alkotmánybíróság sem télenkedett: alkotmányellenesnek találta a 2 millió feletti végkielégítések már korábban említett megadóztatását. Az AB szerint: nem ütközik jó erkölcsbe a vagyontól érő végkielégítések kifizetése! Ez a bejelentés országosan nagy meglepetést okozott. Am a Fideszes csapat se a ma reggeli 6.20-as vonattal érkezett! Kétharmados többségük birtokában szűkítik az Alkotmánybíróság jogkörét az Alkotmány módosításával. Marad tehát a kivetett adó! No erre már a régi beszállítók, a kiszervezők, tanulmánykészítők, régi jó szakértők és elbocsátott tanácsadók nagy öklörázásba fogtak. Megkongatták a vészharangot: Veszélyben a demokrácia!

A Lehet Más a Politika társulás szim-pátiatüntetését szervezték az Alkotmánybíróság mellett. A szocialistákkal azonban nem voltak hajlandóak együtt tüntetni. Schiffer András, LMP elnök szerint ui. „Gyurcsánnyal demonstrálni annyi, mint rókával tüntetni a baromfiudvar védelmében”. Hát ez a megállapítás annyira találó, hogy Schiffer András megérdemelne egy nyalókat...

Jelentős változások lesznek a család-támogatásokban is. Ezután a gyermekeknek járó támogatást az adóból lehet leírni, s gyermekenként jelentősen növekszik. Ezzel kívánják elejét venni annak, hogy bizonyos emberek, munka nélkül, családszaporításból vegetáljanak. Egészen bizonyos, hogy ez ügyben még nagy csaták lesznek. Annyit azonban le lehet szögezni: a kormányt nem lehet tétlenség-gel vádolni.

Barkuti Jenő

Várjuk vissza a kitöltött
véleménykutatási
ívet!

Köszönjük!

VÉLEMÉNYKUTATÁS

A szerkesztőségben várjuk vissza a novemberben kibocsátott véleménykutatási íveket. Nagyon kérjük Olvasóinkat, szánjanak kitöltésükre néhány percet és juttassák el hozzánk. Köszönjük!

Helyesbítések

Múlt számunk 3.o.-án Saáry Éva cikkében használt kifejezés „...A pH értéket (lúgosságot) 7-8%-ra leszorítani...” helyett ez olvasandó: „A pH értéket 7-8-ra, azaz semleges, vagy enyhén lúgos, nem veszélyes oldatra leszorítani.”

A 4.o.-on Pillerné Eva rovatában elírás szerepel: A magyar oktatási államtitkár neve helyesen **Dr. Hoffmann Rózsa** kereszténydemokrata politikus.

A 6.o.-on a szeptemberi 11-i Irodalmi estről szóló sorokban a 12 éves szépen szavaló Gál Réka neve helyesen **Aguilar-Gál Réka**.

Elhalálozás

Nagy szomorúsággal vettük november 12-én **Honfi Laci** nagybeteg barátunk halálát. Hiába tudtuk, hogy a megváltó halál késlekedése nem áldás, hanem súlyos kereszt részére és hozzátartozói részére, mégsem elkerülhető a szomorúság és a gyász átérzése a kedves kortárs eltávozásánál. Kérjük a Jóistent, hogy családjá minden tagját szállja meg a megnyugvás és a hit derűje. ☩

Egyfajta búcsú: az idei Cserkészbálon Honfi Lacinak kimutatta szeretetét népes szép családjá és az őt körülvevő sok barát

Mit hallott az AMH?

Betegeink

- **Lomniczyné Lettinek** újabb igen nehéz csípőműtétnek kellett magát alávetnie. Protéziscserére volt szükség, ami különösen komplikálta az eljárást. Most már lábadozóban van, és ahogyan őt ismerjük, nemsokára megint sűrűg köztünk kedves, megszokott módján. Kívánunk gyors javulást!

- **Haynal Alajos** a vártnál súlyosabb sérvoperáción esett át, amelynek következménye lassúbb és hosszadalmasabb fölépülést jelentett. A számos buzdító jókívánság után most már újból a régi kedvvel fölvette szokott tevékenységét.

Szaporodás a kolóniában

Németh Marika is belépett a nagymamák „klubjába”! Október 21-én 3,630 kg-val megszületett **László Alejandro Horváth**, László Francisco Horváth és a mexikói származású Tania Ortiz gyermeke. Nagy az öröm a családban!

Utazók

- **Gorondi Pálné Orsi** három élénk kislányával néhány hónapos ittlétre érkezett szeptember 30-án. Azóta mind a négyen folyamatosan beilleszkedtek a mi kis argentin életünkbe: **Laura** (9), **Klára** (6)

és **Amália Máli** (4) minden foglalkozásban lelkesen részt vesznek, de ittlétük alatt argentin iskolába is járnak, így bővített spanyol nyelvtudásukkal lépik majd meg a decem-

ber 10-én érkező papájukat, **Palkót**. A család december 28-án utazik vissza Budapestre.

b.-j.: Gorondi Klára, Máli és (mögötte) Laura megnyitották a piléta szezonot Zaháéknál. Fotó Zaha

- **Dr. Luis Collia** és felesége **Theész Anna Rózsa** egyhónapos kéjutazásra mentek Távol-Keletre: Peking és Vietnamból érdekes élményekkel telve repültek tovább Magyarországra, ahol szokásuk szerint a szeretett régi argentinai magyar barátaikkal találkozhattak. Spanyolországban keresztül érkeztek vissza november 16-án. Lesz miről mesélniük!

- A Mar del Platán élő **Bund Zsuzsi** levélben sajnálkozott, hogy az idén csak lélekben tudott jelen lenni a nagyszabású, sok régi emléket fölidéző Cserkészbálon, mert egy régen beprogramált utazásba fogott Puerto Madrynba és délre. Ui. már tavaly megbeszéltek a volt osztálytársakkal, akikkel a középiskola befejezésének 50. évfordulóját ünnepelték, hogy muszáj lesz együtt „fölfedezni” Argentínának gyönyörű déli tájait! Reméljük, útjuk jól sikerült!

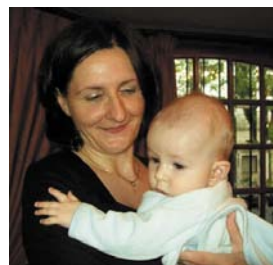
- **Szabó Éva** AMISZ elnök november 18-tól 27-ig részt vett a pánamerikai lövészeti bajnokságon (Campeonato de Tiro de las Américas), bírói jelleggel. Mivel tevékenységét angolul kellett levezetnie, a szabályokat alaposan át kellett vennie erre az alkalomra. Gratulálunk!

- Váratlanul toppant be a Hungáriába október 28-án este egy roppant helyes, 26 éves fiatalember: **Huszár István**. Békésmegyéből, Szarvas városból került Comodoro Rivadaviába. Buenos Airesben jóformán csak átutazóban volt, és nem is gondolta, hogy egyáltalán magyarokra talál. Trixi és a kb. 20 személyes Oleander baráti kör fogadta maga közé a vacsoraasztalnál. Másnap este meglátogatta a Regösöket is, hajnalig eltársalogtak, még pálinkát is hozott magával! 2007 decembere óta dolgozik Argentínában, az olajiparban, a Schlumberger cégnél. Javarészt délen, Comodoro Rivadavia, Caleta Olivia és Las Heras környékén mozog, de eltöltött kb. másfél évet Neuquénben is, és megfordult a chilei Punta Arenasban is. Utólag kedves levelet küldött. Remélhetőleg nemsokára meglátogat minket újból!

Események

- November 4-én szűkebb baráti kör búcsúztatta a nagykövetségen a hirtelen visszahívás folytán Magyarországra távozó **Dr. Drexler Andrást** és családját. **Dr. Varga Koritár Pál** nagykövet méltatta a váratlanul távozó kiváló munkatársát, a jelenlévők pedig örültek egymásnak és annak, hogy két és fél éven át élvezhették a kedves család jelenlétét, mindenkorai segítőkészségét. Kellemes hangulatban fogyasztódott el az immár Nyugat-Európa országai felügyeletére illetékes fősztályvezető által elkészített tarhonyás pörkölt és **Gál Kati** finom, omlós almáspitéje. **Andrásnak, Adélnak** és a kis „argentin” **Bendegúznak** kívánjuk a lehető legjobbbakat!

Adél boldogan pillant a ritka szép fiúcskára

- **Gáti Andrea** tanítónői érdemei elismeréseként a német kormánytól és a Pestalozzi iskolától németországi ösztöndíjat kapott. Gratulálunk!

- Külön említést kell tegyünk arról a megható élményről, hogy mennyire zsúfolt volt a református templom a Reformáció napján. **Nt. Écsi** befogadó természete, agglutináló egyénisége jól érvényesült: „mindenki” hallani akarta Isten üzenetét a kitűnő prédikátor szavain keresztül. Az ünnepi Istentiszteletre hívó levelében a lelkész kiemelte, hogy az ige jelenlétében a református egyház megalakulására és évszázados szellemiségének értékeire emlékezünk. A kolónia igen számos tagja felekezeti különbség nélkül sereglett oda, és sokan maradtak az Istentisztelest utáni töltöttkaposztás szeretetvendégségen.

Újságunk hasábjain már sok szó esett a látogató lelkészről és lányáról. Búcsúztatásukra **Papp Jenőék** otthonában került sor, baráti körben, ízletes *asado* és

Anna „fölygyeli” az asadót

Vacsora utáni dalolás

finom borok mellett. Sok beszélgetés, éneklés folyt, és jobbnál jobb viccek mesélésével kellemes órákat töltött a társaság. A szokásos szeretetkörrel zárult az est.

EZ-AZ

- **Schmitt Pál** magyar köztársasági elnök USA-i látogatása alkalmával (szeptember 24) amerikai magyar tudósokkal is találkozott. A New York-i magyar főkonzulátus épületében ui. **Trombitás Zsófia** konzul akkurátus kezdeményezésére megalakult az Amerikai Magyar Tudósok Társasága. Az elnök szavai szerint „a tudomány, a gondolat és a kultúra nagyon fontos, mert Magyarországon a legnagyobb kincs az eszünk és a tehetségünk. A jövőnk erre kell alapoznunk.” **Dr. Bartalos K. Mihály** orvoskutató a tudósok nevében szólott: „Szükségük van arra, hogy elfogadjon minket Magyarország, annak ellenére, hogy itt élünk, az az országunk. Ott születünk, itt lakunk, de az a hazánk.” Dr. Bartaloson kívül t.k. részt vettek **Bódis Wollner Iván** agykutató, **Demény Pál** közgazdász, **Haimann Zoltán** csillagász, **Sárközi László** vegyész, **Papp László** építész és **Szemerédi Endre** matematikus. Gratulálunk a pompás kezdeményezéshez, amely alkalmat ad a kutatóknak egymás megismeréséhez is, elősegítve szakmai és baráti együttműködésüket!

ANGELICA leánykórus karácsonyi cd-k kaphatók Benedekné Marika 4799-2527 vagy a karácsonyi vásáron. U\$15.-/db.

Az AMH következő, január-februári kettősszámát január 2. felében postázzuk.

Boldog Újévet!

Csillagh Katalin Buenos Airesben

Dr. Varga Koritár háziúr a hangverseny végén üdvözlöi a művésznőt. Fotó Terek

Katalin, mennyire uralja a különböző zenestílusokat. Mesteri módon adta elő Beethoven igen nehéz *Fantázia* (op. 77) művét, majd egészen átszellemült, költői stílusban Schubert 14-ik a-moll szonátáját, amelynek az 1. tétele talán a zeneszerző legdramatikusabb zongoraműve. Liszt *Un sospiro* etűdje és a *Manók tánca*, majd Dohnányi Ernő *Rapszódija* következtek. A hangversenyt Debussy *Bergamasque* szvitje 2 részlete zárta le. Az óriási sikerre két ráadást kapott a hálás közönség.

Nagyon reméljük, hogy a jövőben újra fogadni tudjuk ezt a finom, kedves és nagyon jó színvonalú fiatal zongoraművésznőt!

Székásy Miklós

Az Ars Hungarica meghívására és a MEH támogatásával érkezett Argentínába **Csillagh Katalin** fiatal zongoraművésznő 3 nagyon változatos program előadására. Első hangversenyét október 22-én, a magyar nagykövetségen tartotta meg, amelyre az Ars Hungarica a támogatóit és a nagykövetséget a diplomáciai kar tagjait hívta meg. **Dr. Varga Koritár Pál** nagykövet köszöntésében kifejtette a másnapi nemzeti ünnep jelentőségét, amelynek a tiszteletére teljesen magyar zeneszerzők műveiből állt a program: Liszt Ferenc, Bartók Béla, Kodály Zoltán, Dohnányi Ernő, Weiner Leó, Veress Sándor, Ligeti György és Kurtág György darabok szerepeltek a műsoron, befejezésül pedig a művésznő briliáns módon rögtönzött egy magyar népi dallamra. A lelkes közönség a terem aligha megfelelő akusztikája ellenére értékelte a művésznő nagyszerű játékát és technikáját. A koncert után a jelenlévők élvezettel fogyasztották el a háziasszony, Betti és az Ars Hungarica hölgyei által kínált szendvicseket, finom borokkal és pezsgővel kísérvé.

A másik két hangversenyt október 24-én a Valladares műteremben és 26-án a MusicarteXXI elegáns zeneintézet nagytermében tartotta, amely kicsinek bizonyult: már egy héttel előbb minden jegyet eladtak. A koncert előtt a MusicarteXXI pezsgős koktéllal kínálta meg a hallgatókat. Itt mutatta be Csillagh

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Kérdésre válaszolni kell. Legutóbbi rovatomat októberben írtam. Ma novembert írunk.

Magamban már tisztáztam néhány nyugtalanító kérdést: *kinek, mit és hogyan* írjak? Rájöttem, hogy korkülönbségtől függetlenül azért olvassák rovatomat, mert magyarul van, vagy mert a téma valóban érdekli őket. Az olvassa, aki idejét nem sajnálja szakít erre pár percet, azzal a kikötéssel, hogy a lényegét írjam meg - röviden. Önhittent azt képzelem, hogy nagy hallgatósággal állok szemben. Ezért egyszerűen „lámpalázom” van, mint minden korombeli zongora- vagy énekművésznőnek, aki bátran, határozottan fel mer lépni - mégpedig magyarul.

Az elmúlt hetekben nagy ijedtségen, megrázkódáson (csapáson? Nem!) estünk át mi, argentin hazánk gyermekei. A magam részéről kedvenc „ördögöm”, akiről könnyű volt kritikát írni, egyszerre csak meghalt:

Októberben kolóniánk leghűségesebb tagjainak lelki nyugalmát egy furcsa tudathasadás-szerű érzés rázta fel. Hol büszke, hol lemondó, hol sértődött magyarnak éreztük magunkat. Másrészt Argentína fenyegető társadalmi-politikai helyzete argentin honpolgár lelkivilágunkat hol dühítette, hol keserítette, de leginkább ijesztette. Jóllehet tudatában vagyunk annak, hogy kevesen vagyunk, befolyásunk Argentína jövőjére lényegtelen, mégsem vagyunk egy kényelmesen bóbiskoló, közömbös fajta. Ebben hasonlítunk érzelmes honfitársainkhoz. Először háborogunk, azután megnyugszunk - és iszunk egy pohár vörösbort.

Október 18-án du. 4 órai kezdettel meghatottan, örömmel avattuk fel Chilaverten, a magyar Segélyegylet **Szent István Otthonában** a várva-várt új felvonót. Olvasóink hónapok óta értesültek az AMH hasábjain a tervekről, készülékekről. Meghívók postán, e-mailen idejében kimentek. A megnyitótól 10 perccel az elsők között érkezett **Dr. Varga Koritár Pál** nagykövet és felesége **Betti, Fabbri-né Balla Bea** fővédnökünk, pártolónk közül **ö.zv. Kehiday Gáborné Imperiali** örgrófnő, **Döryné Széchényi Ilcsi** támogatásával. Utána percekben belül mindenki elfoglalta a helyét. Idős bennlakó tagjaink

b.-j.: Döryné Széchényi Ilcsi, ö.zv. Kehiday Gáborné, Fabbri-né Balla Bea; hátsó sor: Kemény Éva, Lévy Győző, Honfi János és felesége Rajczy Katalin

örömmel köszöntötték a vendégeket. Az AMISZ elnöknője, **Szabó Éva**, az AMH főszerkesztője, **Haynalné Kesserű Zsuzsó**, a Hungária elnöke **Zöldi Márton**, magyar egyesületek tagjai a városból, Villa Ballesterből, Olivoból botal, kocsi-val, szaladva, sántítva megjöttek időben. Utolsónak „váltott lovakon” (vonaton-kocsival) **Nt. Écsi Gyöngyi** református lelkész. Ekkora sikert legszebb álmaiban sem remélt a régi és az új vezetőség. A leg-regebbi hűségeseket szeretném kiemelni: **Molnár László** örökös elnökünket, (akit sikerült rábeszélteni, hogy szóljon pár szót), **Béres Györgyöt**, aki annyira szerény, hogy egy szóra sem volt hajlandó, **Dr. Bassó Zsuzsát**, aki rendületlenül ápol. Legrövidebben új elnökünk, **Rugonyi Attila** örömtől nagy nyugalommal. Váratlanul köszöntötte a magyar nagykövet szeretettel köszöntötte az egybegyűlteket. Idős bennlakó néniknek igen jól esett, hogy személyesen is megismerhették a

volt elnökünk, pártvezér, **Néstor Kirchner**, az elmúlt évek főszereplője, a népszámlálás napján, november 27-én hajnalban hirtelen eltűnt a színpadról. Hirtelen? Bizony hirtelen, pedig már mindenki tudta, hogy a vérkeringése, a szíve utolsókat dobogja az üvöltöző, ökölrel fenyegető népnek. Most mi lesz? Először bűrgyűlés. Utána a jel-szó: csend, figyelem, a helyzetnek megfelelő ábra, álarc. Kellékek: kevés feltűnés, szerény nemzeti jelvények. Legfontosabb: türelem, ami nem rózsát terem, hanem elnökasszonyunk, **Cristina Fernández**, a gyászborult özvegy érkezését, megjelenését a színpadon. A várakozás hosszú és unalmas óráiban a népszámlálást és házhöz-kötöttséget kihasználva, szekrényem átrendezésével foglalkoztam egy-két pillantást vetve a „színpadra”. Az I. felvonás, hála kitűnő rendezőknek, nagyon jól sikerült. Az első koporsó-körüli képen megjelentek: szerető fia, leánya, legjobb barátja, az unokákat kereső señora de Carlotto.

ESEMÉNYEK kolóniánk életében

b.-j.: Molnár László, Szent István Otthon örökös elnök és a nagykövet házaspár; mögöttük: Rugonyi Attila, Szent István Otthon jelenlegi elnök és Vass Gyöngyi

„követet”. Csodálták, hogy milyen jól beszél spanyolul. Utoljára, lelkészünk imájában osztozva, a jó Istennek mind együtt köszöntük meg erőnk forrását. Engem előre intettek, hogy mint moderátor

Megvan a lift!

lehetőleg keveset beszéljek. A kevésbe majdnem belesültem, annyira meghatott az a sok szeretet, annyi sok mosolygó, ragyogó szempár, ami felém ragyogott. Megérte. Van remény!

Október 24-én vasárnap du. 6-kor meghatottan adtunk tiszteletet az 1956-os forradalom-szabadságharc hőseinek emlékére. A programot szokásosan **Zólyomi Kati** állította össze, az idén „Madarak a torkodból” címmel. Mi magyarok, amikor meghatódunk, amikor emléksznünk, büszkék vagyunk, mert legtöbbször elesett hőseinkre gondolunk, őértük sírunk. Mohács óta főleg büszkék vagyunk múltunkra. Helyes! - gondoltam. Elsők között érkezett **Dr. Varga Koritár** a nagykövetség képviselőjében. Az intézményektől **Zöldi Márton** Hungária elnök, valamint szép lassan, sorban a Hungária legtöbb lelkes tagja. Nem kell elsielni. Ilyen hagyományos, szép alkalmakkor először egymást akarjuk köszönteni. 1 óra elteltével elkezdődött az emlékünnepe. Telt ház. Csend! Fél évszázada évente a Zrínyi Ifjúsági Kör rendezésében emléksznünk meg 1956-ról. Soha ilyen jól rendezve még nem láttam. A legkritikusabb szemmel sem tudnék bármit is kifogásolni. Volt vetítés, voltak szereplők, ifjúság, néptánc zenekarral. Ott voltak a mindig helytálló áldozatkész régi tanítók. Megható volt a szellemi, hazafias, irodalmi táplálék. Minden műsorszám egy-egy ajándék. Mindenből meríthettünk, épülhettünk.

Mögötte, már órákat állva, gyászolva, a halott nővére. Reflektor, megvilágítás, fényképezés. Első felvétel: hivatalos kép, *click!* **Moyano**, a szakszervezetek fővezére lépett a mosolygó Kirchner fiú mellé. Egyelőre nekem ez elég is lett volna, de szememet órákig nem tudtam levenni az özvegy „szerepéről”: kapcsolatairól az áradatszerű, mindinkább hangos tömegekkel. A szemébe sajnos nem sikerült belenézni. Senkinek sem - végig fekete kristály takarta. Vajon mit takart?

Kedves olvasóim a világ minden tájáról kaptak minderről beszámolót, véleményt, minden egyéni érző szív, vagy valódi honpolgár megbeszélte barátaival. Minden részvétellel telített külföldi elnök, dél-amerikai hasonlító vezér (természetesen **Maradona!**) véleményét az óta bizonyára olvasták. Ezért további felvilágosítást megvilágítást a nép egyszerű, de őszinte képviselői, pl. taxisofőrök körében kerestem. Szerintük egy várható forradalmat került el az ország, mert egyelőre az át-

meneti béke és a *governabilidad* (kormányozhatóság) kedvéért elnökasszonyunk köré kell csoportosulnunk. Ez is elég lenne egy rövid fuvar erejéig. Hosszabb utakon aggódva folytattam és kérdeztem tovább, „Mit hoz a jövő? Miben reménykedünk?” Ekkor már annyira együtt éreztünk, nem kételkedhettek valódi aggodalmamban. Minden ismert politikust felsorolhattam, kérdező, hogy melyikben bizhatnánk meg a legjobban, vagy egyáltalán. „Duhalde, Cobos, Alfonsín, Macri, De La Sota, Reutemann, Rodríguez Saá, Carrió...” A jelzőket, amiket hallottam, nem szeretném idézni. Egymást biztatva, reménykedve, ebben maradtunk. Aláírtam a számlát és egyelőre feladtam az aggodalmaskodást. A jóslásra pedig csak valódi kíváncsiságot vitt rá. Esembe jutott a megható Evita „himnusz”: *Don't cry for me, Argentina...* A fiatal, beteg, de végig harcos Evitát csodáltam. Perón előtt Argentína *era otra cosa* - bizony más volt!

magyarok. Mi, argentin magyarok, akik ezen a búcsún jelen voltunk, tudjuk, hogy ez nem kizárólag a nyelven, a valláson, a becsvágyon, vagy érdeken múlik.

A nagy meghatódottságot most, mint máskor is, egy mosollyal és szellemes rímmel **Zengúz Schirl Pál** enyhítette. Szerencsére engem egy barátnőm, aki ismeri első túlfűtött reakcióimat intett, hogy fogjam be a számat. Nem esett nehezemre, mert **Lomniczy Máttyás** a zokogó, de megkönnyebbült **Kovács-Baráth Gizellát** **Babszít** sietve haza akarta szállítani, így engem is felkarolt, hogy déli 12 előtt, La Lucilán betoppnassak unokám Gabriela születésnapjára.

A mindannyiunknak szimpatikus **Dr. Drexler András** és családja hirtelen visszatérnek Magyarországra, mert Andrást fontos megbízással látta el a külügyminisztérium. Szívvel sajnáljuk, de gratulálunk! A viszontlátásra!

Dr. Varga Koritár Pál nagykövet búcsúztatja kiváló munkatársát, Dr. Drexler Andrást és családját. Fotó: Négy Magyarországon született magyar és egy kis argentin születésű Bendegúz!

Végszóként: Argentínában egy magyar szigeten nőttünk fel. Argentínába mindkét világháború után a jó gyökerekkel rendelkező képzett munkások, földművesek legjobbjai, a művelt magyar középsztály menekült. Ezeknek a leszármazottai, a

A nagykövetségen három zászló társaságában általában két himnusz éneklünk, de egy szívvel! Fotó: Dr. Székács Miklós pár szót szót

mai 20-70 évesek türelemmel, kitartással tanítják magyarul beszélni, írni, olvasni és érezni gyermekeinket. Amennyiben érdekel minket magyar kolóniánk fennmaradása, élete, ahogy lehet, akkor ne sírva faggassuk a jó Istent. Figyeljünk Urunkra, Jézusra, és az Ó angyalára, Écsi Gyöngyire és üzenetére, miszerint a besavanyodás, a kétségbeesés bűn. Szeressük egymást - és imádkozzunk. Támogassuk a hősies, lelkes fiatalokat, fáradt felnőtteket, lemondó, keserű, túlélő öregeket. Ne sértődjünk meg. A harag, a féltékenység, sőt a szomorúság is romboló hatással van magunkra és egymásra, mert elveszi életkedvünket, bizalmunkat embertársainkban, Istenben.

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta** (+)

Alapító Védnökök:

Alitiz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (+) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné - Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2010: Hálásan köszönjük adományukat!

2005-től 2009-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(5x) Dr. Alitiz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa
(4x) Erdődy József - Móricz Istvánné
(3x) Dóry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Pejacevich Alexis
(2x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith - N.N.
(1x) Álvarezné Zöldi Viktória - B.A. (Kanada) - Dr. Besenyi Károly - Gosztanyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné, Angéla - N.N. - Sisa István (USA) - Zombory István

- Dobosi Szabó Anikó
- Pejacevich Alexis
- Dr. Némethy Kessler Judit
- Magyar Református Egyház
- Kalpakian Ervin
- Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Alitiz Constantino 2x
- Kurhelec János
- Gorondi István és Edith
- Álvarezné Zöldi Viktória
- Besenyi Károly
- Instituto Internacional de Artes Culinarias "Mausi Sebess"
- Móricz Istvánné
- Dóry Ilcsi
- Luraschiné Földényi Judith
- Dr. Orbán László
- Dr. Kraft Péter
- Csesztregi Ferenc
- Erdődy József
- Dr. Farkas Ferenc
- Szekeres Zsolt
- Dr. Andrés Faragó

Kedves Olvasónk!

A meglepett előfizető megértését kérjük, ha hiányolja lapunk rendszeres befutását. A küldését nem hirtelen, hanem a lejárt előfizetése meghosszabbítására tett ismételt, sikertelen főlhívásaink után szüntetjük be.

Köszönjük további támogatását! **AMH**

Tel. fax: (54-11) 4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiecito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGÓS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÓS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386
susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - hynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenaosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - Cptn. R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4799-2527 - mbenedek@arnet.com.ar
"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferrlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282
luisduardostany@hotmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinelli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El instituto latinoamericano de artes culinarias más premiado del mundo

Sus certificados son un testimonio de calidad, refinamiento y estilo que lucen profesionales de 33 nacionalidades en 44 países del mundo

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Protege el esmalte
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Dra. Dancs Zsuzsanna
ügyvéd

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata

Tel.: 0223-494-0339

susanadancs@sinectis.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires

Tel.: 4322-0902

Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada

Estudio 4372-6844
15-5026-4512

gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:

15-5325-2078 4823-9347

h

"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"

A Z.I.K.
támogatja
a magyar
betűt

HKK
HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: A hó 2. és 4.

pénteken 19 - 21 óra.

Hungária Egyesület 1. em.

Pje. Juncal 4250, Olivos

Tel. 4799-8437

hynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.

- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.

- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.

- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A január-februári számra a lapzárta: december 10

Anyag és hírek beküldésére

(54-11) 4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Judit

Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi

L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com